

Tallinna POLÜTEHNIK

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEI-KOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 19 (377)

XVI aastakäik

Neljapäeval, 15. oktoobril 1964

Pleenum pühendati värskete triumfile kosmoses

- * Täna ei ole me paraadil, vaid teel kommunismile!
- * Meie tulevaste kommunistlike kollektiivide juhid ei saa ja ei oma õigust seista eemal sellest liikumisest — miljonite liikumisest.
- * Kui Sinu südames noores kommunismituluke põleb, koos meiega tule — ootab Sind ees raskete teede rõõm.
- * Üliõpilasastad peavad olema meie jaoks mitte ainult inseneri, vaid ka uue kommunistliku ühiskonna inimese kujundamise aastateks.

Teisipäeval kogunes VII auditooriumi meie instituudi komsomoliaktiiv. TPI komsomoliteeride laiendatud pleenum oli pühendatud kõige aktuaalsemale ja tähtsamale küsimusele tänapäeva üliõpilaskommunistliku liikumise — võitlusele kommunistliku töö õpperühma või kursuse eest.

Pleenumi avas komitee sekretär V. Panov, kes ettekandes peatus tähtsamatel kommunistliku liikumise iseloomustavatel küsimustel ja meie vastuvõetavatel vormidel.

Sõna võtsid paljud üliõpilased, kes rääkisid oma rühmade poolt võetud kohustustest, edusammudest ja ka puudustest. Pleenumi juhendajaks ütles instituudi rektor prof. A. Aarna.

Pleenumi teise päevaõhku puukina kuulati suure huviga sm. Zaitšikovi foorumimuljeid.

V. PANOV

Pleenumist osavõtjad pöörduvad kõikide Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilaste poole üleskutsega:

Meie ajastu — see on võitluse ajastu tuleviku inimese eest, kommunistliku ühiskonna võidu ajastu. See võitlus nõuab iga kommunistliku inimese täit vaimse ja füüsilise jõu pingutust.

Partei ja valitsus viivad meid õilsale eesmärgile — kommunismi ülesehitamisele meie maal. Selle ülesande täitmisel etendab suurt osa noorsugu. Meie põlvkonnale on osaks saanud suur õnn — ehitada üles esimene kommunistlik ühiskond maailmas.

Meie ei ole rahul saavutatuga ja astume kommunistlikku liikumisse, et käia sammu noorte töölistega kommunistlikes brigaadides, et elada ja töötada kommunistlikult!

Õpperühm — see olen mina, see on oma erialasse kiindunud üliõpilaste sõbralik pere.

Õpperühm — see on komsomoli- ja õppetöö süda. Rühma üliõpilased valmistuvad koos eksamiteks, koos käivad matkamas; kollektiivis kasvavad ise ja kollektiivselt kasvavad üksteist.

Arendage kommunistlike suhteid inimeste vahel, suhtuge kommunistlikult õppimise ja ellu.

Kui Sinu rühm jääb maha — tee kõik, et aidata tal edasi minna. Astudes võitlejate ridadesse kommunistliku töö, õppimise ja kasvamise eest, juba endast kasvata hea spetsialist, seltsimees, tõeline patrioot ja kodanik, tõeline kommunisti eest võitleja!

Olgem meie ajastu vääriksid!

MOSKVA

Kosmonautidele seltsimeestele V. M. KOMAROVILE, K. P. FEOKTISTOVILE ja B. B. JEGOROVILE.

Kallid seltsimehed!

Meie, Tallinna Polütehnilise Instituudi kommunistlikud noored, oleme uhked teie kangelaste üle. Meie mõtted ja südamed on koos teiega.

Soovime edaspidiseid hiilgavaid kosmoselende ja õnnelike maandumisi.

Tallinn

13.10.64.

ELKNÜ TPI Komitee laiendatud pleenumist osavõtjad.

ELKNÜ TPI Komitee laiendatud pleenumi OTSUS

1. Kiita heaks kommunistliku liikumise organiseerimise vorm kahes etapis.

2. Kiita heaks «Parima õpperühma» ja «Kommunistliku õpperühma» nimetuse määramise juhendid ning võitluse kontrollkomisjonide koosseisud.

3. Kuulutada välja konkursi märgi «TPI parim õpperühm» parimalle kavandile. Konkursi juhendi väljatöötamine anda ELKNÜ TPI komitee büroole ja teatada täiendavalt.

HUVIGA KUULATI ETTEKANDEID

V. TALLO fotod

Keemia- määteaduskonna õppejõudude pere täienes ühe doktori võrra

Käesoleva aasta 3. oktoobril kaitses ENSV TA füüsika-matemaatika ja tehnikateaduste nõukogus oma doktoriväitekirja keemia-määteaduskonna orgaanilise keemia kateedri dotsent Karl Kask. Sm. K. Kase väitekirja haarab küsimusi, mis on seotud põlevkivi termilise töötlemise produktide baasil toodetavate bituumentide keemilise koosseisu, omaduste ja kasutamise. Vaatamata sellele, et põlevkivi bituumentide omadustele ja tootmisele on pühendatud mitmete teiste uurijate tööd, tuleb sm. K. Kase väitekirja pidada üheks teoreetiliselt sisukamaks ja üldistavaks uurimistööks nimetatud valdkonnas. Dotsent K. Kase väitekirja sisaldab enam kui kümneaastase töö tulemusi. Teoreetilised järeldused, mis on tehtud sm. K. Kase poolt, annavad võimaluse tõlgendada mitte ainult probleeme, mis on seoses põlevkivi bituumentide tootmisega, vaid laevad ka paremini mõista mõningaid nähtusi, mis esinevad üldise põlevkivi termilisel töötlemisel.

Väitekirja ametlikud oponendid TPI rektor prof. Aarna, keemiateaduste doktor Djakova Moskvas ja tehniliste teaduste doktor Faingold TA Keemia Instituudist andsid sm. Kase doktoriväitekirjale kõrge hinnangu.

ENSV TA füüsika-matemaatika ja tehnikateaduste nõukogu tunnistas sm. K. Kase väitekirja kaitsmise kordalainuks ja tegi kõrgemale Atestatatsioonikomisjonile ettepaneku omistada sm. K. Kasele tehniliste teaduste doktori teaduslik kraad.

Insener ja psühholoogia

TRÜ lektor dots. E. Koemets pidas 9. oktoobril meie instituudis esimese loengu pedagoogika ja psühholoogia loengute tsüklist.

Tuleb kõigiti tervitada seda TRÜ humanitaarala «käesirustust» TPI tehnika aladele. Psühholoogiliste küsimuste vastu huvi ja nende käsitlemise vajadust kinnitas arvukas kuulajaskond, lühikesse ajalõiku surutud küsimustele vastused ja pärastised mõttevahetused loengul puudutatu teemal.

Tehnikainimesi ei rahulda mitte üksnes selgus professionaalsel alal, vaid ka kaasajasse tehnika looja ja juhi — inimese tundmine. Kuidas teisiti saakski arendada õppeprotsessi praegusa aja tasemel, kui ei tunta hästi selle protsessi kõige tähtsamaid komponente — s.o. õppijat ja õpetajat.

Esialgu paistab küsimus olevat kõigile äärmiselt lähedane ja tuntud ning seepärast lihtne. Kuid kas on see nii? Kui hakame vaid tungima inimese närvi-tegevuse ja tunnetusprotsessi keerulisse seostesse, otsime nähtuste põhjusi, siis leiame, et meil on palju veel õppida tehnika loojast ja juhust — inimesest endast, õppeprotsessi kahest komponendist: üliõpilasest ja õppejõust.

Psühholoogia on vahetult inimese ja ta parema mõistmise teenistuses. Ta on teadus psühhilistest nähtustest, mis esinevad aju funktsioonina ja objektiivse tegelikkuse peegeldusena. Ta aitab meil teaduslikult mõista inimese mitmesuguseid keerulisi avaldusvorme. Meenutagem, et psühholoogia on tuletatud kreeka keelsest sõnast «psühhe» (hing) ja «logos» (õpetus, sõna). Esime-

sed süstemaatilised uurimused sellel teadusealal kirjutati juba e.m.a. (Aristoteles 384—322). Pedagoogika ja psühholoogia on primaarse tähtsusega õppeained kõigile, kes hakkavad tegelema uue põlvkonna kasvatamise ja õpetamisega. Seepärast peaksid dots. E. Koemetsa loengud huvitama kõigepealt neid, kes juba praeguste ja tulevaste õppeprotsesside teostajatenä vastavat pedagoogilist ettevalmistust pole saanud.

Ettekandes «Õppeprotsessi põhimomendid» puudutati huvitavaid küsimusi: õppimise motiivatsiooni, tunnetusprotsessi kõige keerukamat ala — mõtlemist, assotsiatsiooni, stereotüüpe jne. Analüütilise mõtlemise kõrval soovitati arendada õppijais ka intuiitvset mõtlemist, mille omapära ja tulemused on sageli hämmastavad. Õppematerjali jao-

tamise juures soovitati sügavalt kaaluda eriti aja faktorit ja seda, kui palju ruumi me anname informatsioonile, kui palju aega rakenduslikule osale.

Et teadmiste ja oskuste omandamine toimuks põhjalikumalt, selleks on kateedrites käsil programmeeritud õppematerjali kogumine ja koostamine. Selle teenistusse rakendatakse mitmesuguseid masinaid ja mehhanisme, mis täpselt registreerivad kõik lüngad ja vead ning kerendavad individualiseeritud õpetamist.

Uute õppevahendite, uute õppemeetodite väljatöötamisel peab põhjalikult kaaluma ja arvestama aga ka inimeste psühhiliste, vaimsete ja füüsiliste omaduste baasi.

Järgmine pedagoogilise psühholoogia loeng toimub oktoobrikuu viimasel nädalal.

A. ARET, vanemõpetaja

UUT MEIE INSTITUUDIS

Kas te teate, kui palju on meil TPI-s kateedraid? Võib arvata, et seda ei oska öelda paljud vanad tudengid ja isegi mitte kõik õppejõud. Kateedreid on meil 36 ja üks nooremad neist (sünnipäevaga 1. september 1964.) on arvutustehnika kateeder.

Arvutustehnika kateeder on sirgunud iseseisvaks üksuseks, nagu ta varem vend — teoreetilise mehaanika ka-

Arvutustehnika kateeder

teeder, matemaatika kateedri rüpest. Matemaatika osatähtsuse tõus kõigi insener-distsipliinide õppimisel seoses küsimeetrikale ja elektroonikale põhineva masinarvutuse kiire progressiga viimasel aastatel põhjustas matemaatika õpetamise mahu suurendamist kõigile tehnilistele erialadele ja järelikult ka õppejõudude arvu märkimisväärselt kasvu.

Juba asjaolu, et matemaatika kateedri õppejõudude koosseis ületas mõeldud õppeaastal 30 piiri, oli üheks otsustavaks tõukejõuks uue kateedri loomisele. Peale selle polnud sugugi vähem tähtsaks asjaoluks matemaatika õpetamise määrgatav spetsialiseerimine vanematel kursustel, kus programmidesse ilmusid õppeained nagu matemaatilised ma-

sinad ja programmeerimine, arvutustehnika alused, planeerimise matemaatilised meetodid ja uus arvutustehnika jt. Uue kateedri esimeseks ülesandeks õngi nimetatud distsipliinide koordineerimine ja edasiarendamine. Et aga uued eriained ei anna veel välja kateedri vajalikku koormust, tegeleb kateeder veel ka üldise kõrgema matemaatika kursuse

õpetamisega majandus- ja keemia-määteaduskonnadele. Kuna kõigile nimetatud teaduskondade üliõpilastele loetakse üldkursuse hulgas ka töenäosusteooriat, tuleb see lugeda kateedri teiseks spetsiifiliseks õppeaineks masinarvutuse kõrval.

Kõrgema õppeasutuse teaduslik töö tänapäeval ei ole mõeldav elektron-arvutusmasinate kasutamiseta. Paljud meie instituudi õppejõud ja teaduslikud töötajad

nagu sm-d V. Kilgas, J. Aare, I. Öpik, H. Jänes, H. Tiismus jt. uurivad üleliidulise tähtsusega probleeme ehitusmaterjalide, koorikute, põlevkivikütetel töötavate katelde ja elektromagnetiliste pumpade alal. Sageli pidurdab nende tööd asjaolu, et meie instituudil puudub seni oma arvutuskeskus. Teaduste Akadeemia arvutuskeskuses aga tuleb sageli üsna kaua oodata järjekorras, kuni prob-

(Järg lk. 2)

Õpperühm TM-91

MEIE KOHUSTUSED...

1. Hoida rühma keskmine õppeedukus vähemalt «hea».
2. Võtta osa kõigist teaduskonna üritustest 100% liselt.
3. Aktiivselt osa võtta ÜTÜ tööst.
4. Aktiivselt osa võtta spordielust ja omandada ühiskondliku instruktoriga kutse vähemalt ühel erialal.
5. Tõsta veelgi rühma distsipliini.

ÕPPERÜHMA MM-97
SAAVUTUSTEST RÄAKIS
V. ALEKSANDROV

... JA KUIDAS ME NEID TÄIDAME

Praegu on õpperühmas 26 üliõpilast. Instituudis õppides on õpperühm kasvanud ideelis-poliitiliselt, mida iseloomustab see, et instituuti astudes oli ÜLKNÜ-s ainult 2/3 üliõpilaste arvust, kuna praegu kuuluvad eranditult kõik üliõpilased ÜLKNÜ-sse, ning üliõpilane M. Habakuk on NLKP liige. Komsomolitöö osas on üliõpilastel seni olnud ja on ka praegu rida vastutusrikkaid ülesandeid. Nii on Heli Hallik ELKNÜ TPI organisatsiooni komitee büroo liige, Toivo Pöld aga ELKNÜ TPI majandusteaduskonna büroo liige ja Elmu Püss kuulub ELKNÜ TPI komitee revisjonikomisjoni.

Kahe aasta jooksul töötasid propagandistidena 6 üliõpilast, 8 üliõpilast kuulub rahvamalevlaste ridadesse. Üliõpilaste õppeedukust instituudis õppimise ajal iseloomustab kõige ilmekamalt õpperühma nelja aasta keskmine eksamisesiisoonide tulemus — 4,098. Igal eksamisesiisoonil on olnud üliõpilasi, kes on kõik eksamid sooritanud ainult hindele «väga hea».

Kogu õpperühm kuulub ÜTÜ-sse. Anto Lempu kuulub nii teaduskonna kui ka üleinstituudilisse ÜTÜ Nõukogusse. Teaduskonna ÜTÜ Nõukogusse kuulub veel lisaks 2 üliõpilast. Viimasel ÜTÜ konverentsil esineti kolme rahvamajanduslikult tähtsa prob-

leemiga, mille ettevalmistamisest võttis osa 15 üliõpilast. Töö terminalide ahjude kohta tunnustati I koha vääriliseks.

Üliõpilased võtavad aktiivselt osa isetegevusest nii teaduskonna raames, üleinstituudiliselt kui ka väljaspool instituuti. Nii näiteks laulab 2 üliõpilast Tallinna Üliõpilasselgaskooris, Eesti Raadio noortesaadete reporterina tegutseb Tiit Made. Teaduskonna sisesest ning üleinstituudilisest olümpiaadist on osa võtnud est-raadiorkestris mitu üliõpilast. On saavutatud esikoht nii soolo- kui ka ansamblipladale.

Kõik üliõpilased on TPI spordiklubi liikmed. Tiia Püss on meistersportlane ning kuulub vabariigi koondnaiskonda võrkpallis. Ta on ka ühtlasi TPI võrkpallisektsiooni esimees ning Tallinna võrkpallisektsiooni sekretär. Rida üliõpilasi võtab osa TPI võimlemis- ja alpinismi sektsiooni tööst.

Võetakse osa ühingu «Teadus» tööst. Ühingu TPI üliõpilassektsiooni esimeheks on üliõpilane M. Habakuk. Peale selle on üliõpilastel veel muid ühiskondlikke kohustusi, nii näit. ühiselamu nõukogu liikmed jne.

«Millise mulje jättis Teile pleenum? Kas Teile rühmas on arutatud küsimust kommunistliku töö rühma nimetuse taotlemisest?»

Pleenum oli väga huvitav ja me saime teada palju kasulikku. Meie rühmas arutati küsimust kommunistliku töö rühma nimetuse taotlemisest. Kõik võtsid otsuse üksmeelselt vastu ja me püüame, et meie rühm saavu-

SÕNA ON TARTLASTEL

1. Millised kursused võtavad ülikoolis osa kommunistlikust liikumisest?

Meie, s. o. IV kursuse inglise filoloogid, saime kommunistliku töö kursuse nimetuse 1963. a. novembris. Praegustest selle nimetuse taotlejast on lootustandavam kaubanduse eriharu III kursuse. Kahjuks on ülikoolis mitmed kursused küll alustanud võitlust kommunistliku töö kursuse nimetuse eest, kuid jätnud pooleli.

2. Kas peate oluliseks kommunistliku liikumise massilisust?

Meie arvates võtku liikumisest osa ainult parimad. Ülejäänud püüdku esialgu paremate hulka jõuda.

3. Kuidas toimub kommunistliku töö kursuse nimetuse andmine ja lubamine seda nimetust taotleja?

Osakonnabüroo teeb TRÜ komiteele ettepaneku lubada teatud kursusel, kes on silma paistnud, alustada kommunistliku töö liikumist. TRÜ komitee otsustab siis ettepaneku jaatavalt või eitavalt. Kommunistliku töö kursuse nimetuse andmine toimub samuti osakonnabüroo ettepane-

LIIS KOSKEL

kul. Ma ei pea seda ka kõige õigemaks teeks, kuid esialgu on nii välja kujunenud.

LIIS KOSKEL

TRÜ inglise filoloogia IV kursuse komsomolibüroo sekretär

taks selle austava nimetuse.

Kalinina
Subbotina MM-18

Pleenum andis üldiselt häid näpunäiteid kommunistliku töö rühma nimetuse taotlemiseks. Kahjuks meie rühmas pole veel arutatud seda küsimust.

H. Kuimet

MP-51

Senised vormid pole soodustanud aktiivset liikumist kommunistliku töö rühma nimetuse taotlemiseks. Seniste vormide puudused on avaldanud mõju ka sellele, et keemia-mäeteaduskonnas pole seda liikumist alustatud.

M. Mäesalu

KK-91

Uskumatu, aga naljategemisest on staadion saanud

Kastene maa sütenäb hommikupäikese käes. Männid tunnistavad oma kadunud kasvandade asemele tekkinud lagendikku, mis õige varsti kannab ametlikku nime — TPI staadion.

Koos loengute algusega, algab ka ehitustegevus staadionil. Spordidressides tudengid juhataakse labidate, kanderamade ja segumasina juurde — algab järjekordne kehalise kasvatusetund.

tud ja kasulikud. Ka on ta igal võimalusel ise labidamees — ehitaja. Te tundsite kindlasti ära — Ruudi Toomsalu. Tema on staadion südameks ja ta on andunud üritusele kogu oma olemusega.

«Kuidas on lood tööjõuga?» küsisin.

«50-st üliõpilasest, kes pidid töötama staadioni ehitusel, on kohal ainult 8. Põhjus — plaanid tehti kevadel, aga vahepeal

viinud selleni, et meil on varsti oma staadion.»

«Staadion tuleb vist üks odavamaid vabariigis?»

«Kindlasti. Eelarve võimaldab meil varustada ehitust ainult vajalike seadmete ja materjalidega. Kuid töö tuleb teha ju väljaspool seda.»

«Kindlasti pole kõik läinud lihtsasti, on esinenud ka raskusi, seda just materjalide hankimisel.»

«Et me ehitusega praegu nii kaugel oleme, selle eest tuleb suur aitäh öelda kõigepealt rektorile ja komsomolikomiteele. Hindamatud teened on rektoril A. Aarnal. Teda võiks julgelt nimetada staadioni peaehitajaks, sest tihti on ta lausa väljapäisematutes olukordades hankinud vajalikke materjale, mille puudumine oleks ehituse valmimise tähtsaja vähemalt aastaks edasi lükanud. Tihti võib Mustamäe metsa all näha ka haldusproprektor H. Eesmaad.»

See jutuaamine Ruudi Toomsaluga toimus tema kibekiire tööaja arvelt ja juba tõttab ta segumasina juurde. Töö peab käima tüe hooga ja oskuslik ning energiline juht võib palju ära teha.

Veel mõned ajad ja jooksurajad saavad spetskatte, kevadel veel murule viimane lihv ning siis stardipüstolid, ajanäitajad ja mõõdulindid käiku ja ehk saab jälgpallgi elu sisse.

Jooksurada on iga staadioni kvaliteedinäitaja. Hea, elastse ja kiire jooksuraja valmistamine on suur kunst. Millise katte saab jooksurada — Mustamäel?

All 10 cm jämedat killustikku, siis 6 cm turvast, mis peab elastse andma, siis vahekiht, millel on 50% liiva ja 50% pae- tolmud ja lõpuks spetsiaalkiht: 70% tellisepuru, 15% pae- tolmud ja 15% jahvatatud savi. Loodame, et retsept on hea ja stopperid ei pea punastama nende poolt fikseeritud aegade pärast.

Staadioni idaservale, 30–40 meetrit jooksurajast, peab kerki- ma spordihoone, mille projekti valmimise tähtsajaks on 1965. aasta 1. september. Planeeritud on üks suurem ja kolm väiksemat saali, mis kõik on ette nähtud õppetöö läbiviimiseks. Spordi- hoone juurde aga on kavandatud ujula, alul lahtine, hiljem aga kaetakse katusega. Ujula ehitamise hingeaks on jällegi meie rektor.

Männimets jääb seljataha. Kehalise kasvatusetund jätkub, praegu küll veel tööga, aga varsti...!

M. PAE.

Arvutustehnika kateeder

(Algus lk. 1)

leem programmeeritakse ja masinal lahendatakse. Samuti jääb üsna poolikuks eelpool mainitud distsipliinide õpetamine üliõpilastele, kui meil ei ole võimalust õpitud teoreetilisi teadmisi praktiliselt masinal järele proovida.

Seda kõike arvesse võttes otsustas instituudi rektoraaht lülitada rahvamajanduse arendamise järgneva viisaastaku plaani TPI-sse arvutuskeskuse loomise. Kui instituudi

ettepanek kinnitatakse, luuakse 1966. a. arvutustehnika kateedri juurde ar- vutuskeskus, mis varustatakse elek- tronarvutusmasi- naga «Minsk-2». Esialgu ei ole arvu- tuskeskuse koosseis ette nähtud kuigi suurena: kolme in- seneri tehnikaga ja kolm samuti töötajat-program- meerijat ja tema peamiseks ülesan- deks on kateedrite ku töö probleemide

lahendamine ja üli- õpilaste väljaõpetamine. Hiljem on ette nähtud arvutus- keskuse koosseisu suurendamine ja teaduslik töö ka keskuse oma plaani- de järgi.

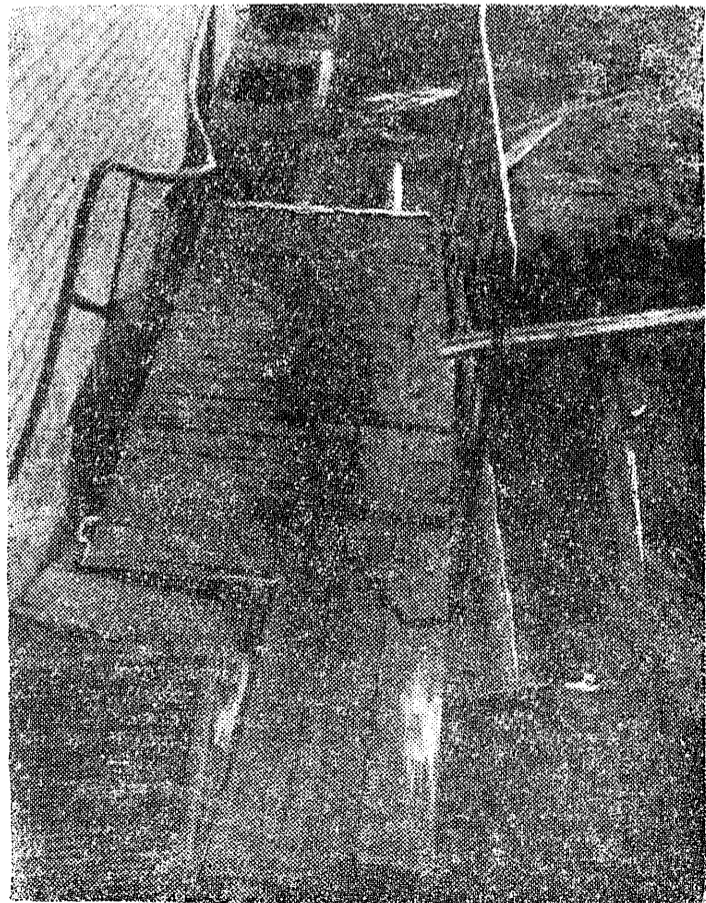
Ei ole kahtlust, et mõne aasta pärast noor kateeder koos muutub tähtsaks lü- licks instituudi tea- duslikus töös ja õp- peprotsessis.

K. ALLIK,
Arvutustehnika
kateedri juhataja

MINU KOOLITEE

Igal hommikul ja pealelõunal viib minu koolitee mind üle selle silla. Ma olen väike habras tüdruk ja ma nii kardan, kui sild kõigub. Kingakontsad kipuvad laudade vahelt läbi vajuma, ei tea kohe mis teha. Ümber maja on ka paha minna, tee on hirmus liivane. Iga kord kui kooli tulen, loodan, et lõpuks ometi muutub mu koolitee meeldivamaks, et silda veidigi kohendatud on, aga asjata.

Tütarlapsed, mis teha?

HOOGU EHTAJAILE. KÜLL SIIS REKORDID ISE TULEVAD!

Pealtvaatajale paistab kande- raam küllalt väikesena ja tema koorem päris kergena, aga ikka oskab kaaslane oma paarilist ergutada: «Hoiat kõvasti, ära pikali kuku!» Ja ei kukugi, ainult ütleva on jälle ühe bumerangi lendu lasknud.

«Jätke suitsetamine,» kostab õppejõu hääl, «on siiski tund.» Suitsetatakse ära ja spordi- ehitus saab tagasi ehitajate sportlastiku suhtumise.

See, kes käib ära staadioni ehitusel, märkab seal kindlasti prillidega, kärmete liigutustega meest. Teda jätkub kõikjale, tema nõuanded on igalpool ooda-

oli sessioon ja need, kes seda vastu ei pidanud, vähendasid ka meie kontingenti, sest kolhoosi tuli saata kindel arv üliõpilasi.»

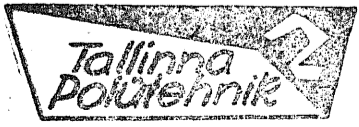
«Aga teil käivad vabal ajal abiks ka õppejõud ja paljud üli- õpilased?»

«Jah muidugi, sest staadion on täielikult ühiskondliku tööga valminud. Kuid sellised ühepäe- va töölised on alati suhtunud asjasse veidi skeptiliselt, umbes nii: see meie paar labidatäit ei aita siin ka midagi, see rohkem naljategemine.»

«Kuid staadion on peaaegu val- mis.»

«Jah, kõige uskumatum ongi see, et naljategemisest on staa- dion saanud.»

Kõik need vähesed labidatäid ja kanderamikoormad, paigal- datud muru, mättad ja traktori- koormad, mida järjest vahetu- vad ehitajad on maha jäänud, on

Käskkirjade varjus

KAKS PALET

akordioni. Uhesõnaga on ta kõik «positiivse kangelase» jooned tõepoolest olemas. Kõik tea-

Külas kaubandusministril

Veel oleks võimalus tubli tööga kõrvaldada oma seltsimeeste silmis kasvõi osakegi 5 käskkirja poolt jäetud plekkidest. Vastasel korral aga küsime: «Keda te petate, Mihhail Vaingurt?»

AA-71 ja „PÄKA“

Ärge mu peale väga pahaseks saage, et ma ühe teie rühma noormehe hüüdnime avalikkuse ette toon. Te ju ise kinnitasite, et ma ei unustaks märkimata õpperühma, kus selle loo peategelane õpib. Ega ma polekski unustanud, sest teie olekust oli näha, et te teineteist ülihästi täiendate. Ma arvan, et AA-71 neljale praegusele ja kõigile tulevastele kõrgendatud stipendiumi saajatele on Heiki kui mitte isiklikuks eeskujuks, siis vähemalt «sportliku jonniga» allikaks, mis ei luba temast maha jääda.

Meie seas on palju neid, kes lõpetasid keskkooli medaliga, kuid instituudis enam millegagi silma ei paista. Heiki on esimesest semestrist peale «väga hea» olnud. Ta rühmakaaslased ütlesid selle kohta, et «Päka» on üks vähestest üliõpilastest, kelles andekus ja töö õnneliku liidu on moodustanud. Ma ei usu, et ükski meie tudeng ennast lausa andetuks tunnistaks. Palju on ka töökaid üliõpilasi. Kuid ikkagi, kus see konkis siis on?

Heiki ütles, et peamine on õigel ajal õigesti õppida. Ära õpi midagi pähe, millest sa aru ei saa. Tee endale asi põhimõtteliselt selgeks — ja sa suudad alati ka kõige keerulisemad valemid välja tuletada. Vano ja lihtne tõde, eks ole? Kuid veel on tarvis üks tingimus täita: hinne on õppetöö organisatsiooniline vahend arvepidamiseks tuhandete üliõpilaste üle, aga kõik, mis me õpime, on iseenda jaoks.

Mõtke selle üle järele, tudeng!
REET PALM

Käesoleval aastal võeti uusi üliõpilasi majanduserialadele vastu mitte enam Tartus, vaid juba meie instituudis.

Kaubanduse ja rahanduse erialal õpib nüüd TPI-s 50 üliõpilast. Urte õppekorpusete valmistamisega kaasneb terve Tartu majandusteaduskonna ületoomine meie instituuti. Õppetöö algusest on möödunud ainult üks kuu, kuid kaubandusrühma üliõpilastel on juba käes pingerikkad päevad. Ühiskondlikus korras käiakse kontrollimas Tallinna tootlustamisettevõtteid.

Viimaste päevade üheks huvitavamaks ja tähtsamaks sündmuseks oli meie rühma külas-käik Eesti NSV kaubandusministrile sm. Kuno Todessonile. Sm. Todesson kõneles meie kaubanduse ees seisvaist ülesannetest, sellest, kuidas lähemal ajal laieneb kaubandus- ja ühiskondlike tootlustamise ettevõtete võrk, kuidas areneb kaubavahtus teiste maadega ja palju muud.

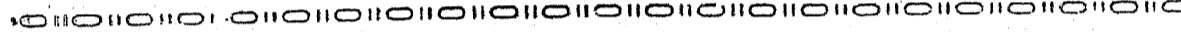
Vestlus oli huvitav ja kasulik.
JÜRİ VIILUP
Kaubanduse I kursuse üliõpilane

Igast üliõpilasest peab saama insener. Tulevase inseneri nägu võime aimata juba tema viimasel õpinguaastatel. Võib kindel olla, et suurem osa meist õigustab oma üliõpilasaastaid tublide saavutustega inseneritöös, teadlasena.

Kuid milline insener saab üliõpilasest, kes jõudnud viiendale kursusele, omab oma mustas kontos 5 noomitust, küll hooletu suhtumise eest õppetöösse, kõrvalehoidmise eest ühiskondlikust tööst, õppekorralduse mittetäitmise eest, kes on sageli üksameid korranud.

Meil on selline üliõpilane Mihhail Vaingurt, õpperühmast MM-98. Oma avalduses TPI-sse Leningradi Elektrotehnika Instituudist ületulekul kirjutab ta: «Olen veendunud, et TPI-s õpin ja töotan niisama hästi kui seda siiani...» Jah, kuni selle momendini võis Mihhailiga rahule jääda. Keskkooli lõpetas ta väga hästi, olles tubli ühiskondlik aktivist. Võib-olla on ta seda praegugi, kuid mitte seal, kus temalt seda oodatakse, mitte seal, kus temast insener peab saama.

Hiljuti võis müüriplakatitel lugeda M. Vaingurti nime. Ta esines koos teiste noorte autoritega kirjandusõhtul. See on tubli. Aga Mihhail Vaingurt on siiski tehnikaüliõpilane, temast peab saama insener — selle tee on ta endale ise valinud. Millegi ta õigustab inseneridiplomi omanist. Või on instituut ainult formaalne etapp tema elus?

KES?

Kõik meie ümber ja meie epestes areneb kiirel sammul edasi. 12. oktoobril saadeti orbiidile uus rakett kolme kosmonaudiga pardal. Iga aastaga suureneb kõrgemates koolides õppijate arv. Iga aastaga saab tudengki targemaks ja teovõimelisemaks. Kõik näitajad tõusevad.

Kas ei näta omapärast arengut ka järgmised arvud: 1962/63. õppeaastal läks TPI õpperaamatukogu lugemissaalis kaotsi 80 raamatut, 1963/64. õppeaastal ga — 140. Progress mis?

Lugemissaali avariilultele on välja pandud kõige vajalikumad ja enam nõutavamad raamatud. Nende 53 000 teose hulgas on 18 sellist, millest teisi eksemplare raamatukogul ei ole. Näiteks «Техниче Formeln» või «Расчет рабочих процессов в двигателях внутреннего сгорания». Iga 38. raamat avariilultel on endale TPI üliõpilase näol peremehe leidnud. Iga 182 lugeja lugemissaali 25 492-st külastajast on aga raamatu võrra rikkamaks saanud.

Milliste raamatute vastu tunneb siis TPI üliõpilane huvi? Märkimisväärtne on see, et meil armastatakse

ühiskonnateadusi — 4 Nikitini ja 4 Afanasjevi populaarset õpikut on kellelegi igaveseks mälestusesemeks

MILLEKS?

Jäänud. Palju on kadunud poliitilisi brošüüre partei kongresside ja pleenumite materjalidega, mida igast ajaleheputkast osta saaks. Tihitpeale võtab mõne muldu nii tagasihoidliku ja edasipüüdliku mehe vanduma spetsiaalse kirjanduse väljaannete kaotsimine.

Mõned raamatud leiavad peale pikemaajalist eemalviibimist jälle oma koha raamatukogus («Төөкaltse alused», «Немецко-русский словарь»). Kas ei saaks kõik avariilultel «aegunud» raamatud leida seda sünduõiget teed — koduteed? Või on keegi unustanud, et TPI raamatukogu asub Laial tänaval?

Raamatukogu töötajate palavaks sooviks on, et neil ei tuleks kahtlustada oma lugejaid. Praegu tuli suurendada lugemissaali teenindava personali koosseisu nii, et iga hetk viibiks keegi raamatute juures. Mis mõte on sellisel juhul avariilultel? Ärgem võtkem oma sihiks selle näitaja — raamatukogust maha kantavate raamatute arvu — suurendamist.

SEE OLI TAHTIS PÄEV

... ja meil tuli minna komisjoni ette. Rektor luges valju häälega meie nimesid ja iseloomustas lühidalt.

Ja siis: «Kuhu te soovite pärast instituudi lõpetamist tööle minna?»

Oi kui raske oli valida! Lõpuks siiski: «Olen nõus asuma tööle...»

Paljugi otsustas see päev meie elus. Pildil: V. Keerov õpperühmast AS-91 asub tööle instituudi sotsioloogiate kateedrisse.

Kolmveerand aastat Saksa DV-s

(komandeeringu märkmeid)
J. KANN, aspirant

(Algas eelmises lehenumbris) Põhilisema osa oma vabast ajast pühendasid Leuna-Merseburgi Kõrgema Keemia Kooli üliõpilased iseseisvale tööle konspektide ja algallikatega. Pea alati oli raamatukogu rahvast tulvil ja õhtuti, jalutades mööda ühiselamutest, võis näha raamatutesse süvenenud üliõpilasi. Eksamissessioonid on küll ainult kord aastas, kuid see-eest «sunnitakse» üliõpilasi mitmesuguste arvestustöödega pidevalt sammu pidama loengutega. Nende mõiste järgi oli täiesti lubamatu, et vanema kursuse üliõpilane ei hoiu end kursis vastavate erialaliste ajakirjade kaudu uuemate saavutustega tulevasele erialal.

Ka lõbutseda oskavad nad hästi. Näidatakse üles suurt andekust mitmesuguste puhkeõhtute korraldamisel. Paljud on juba traditsioonilised, näiteks nn. mäepidu. Idee on selles, et kolmanda kursuse edukalt lõpetanud üliõpilane on jõudnud niiolelda müe tipu ja edasi läheb juba rohkem «liugu lastes». Seda tuleb ju pühitseada. Kogumetakse kokku, noormehed frakkides ja silindrites, daamid rohkem kaasaegsemates tuuletides. Orkestri saatel, kandes mitmesuguseid vaimukaid loosungeid ja kujusid, sammutakse suure lauluga pidulikult

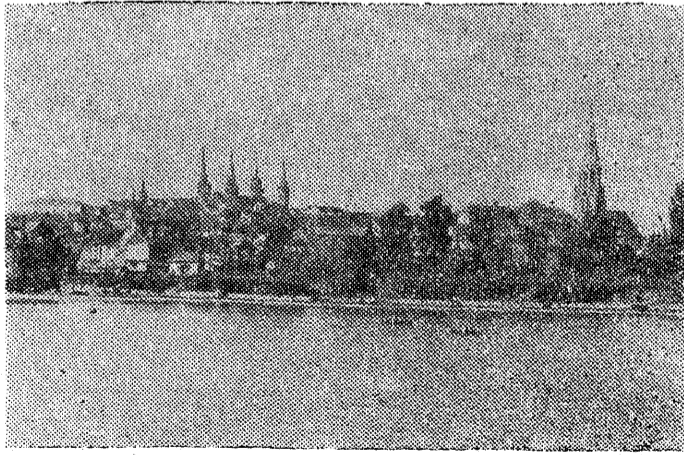
rongkäigus ülikooli restorani poole. Eelnevalt on korjanduse korras õppejõududelt sisse kasbeeritud vajalikud summad peo pidamiseks. Algab isetegevustlik kontsert, tants ja sütitavad kōned. Igaüks võib oma kõneosavust proovida. Ja kui keel-müüdu ei liigu, võib ka kuulsa saksa õllega veidi suud kasta.

Kindlaks traditsiooniks on kujunenud ka kevadised maskeeradid. Kestavad need tavaliselt kolm õhtut järjest. Tants vaheldub mitmesuguste humoristlike paladega. Ei jäeta vahele ka ühtegi õppejõudu. Kas hea või halvema sõnaga tuletatakse meelde kõiki. Üheks meeldejäävaks sündmuseks oli saksa noorsoo festival Berliinis.

Miljoni elanikuga Demokraatlik Berliin muutus selleks koraks rohkem kui kahe miljoni elanikuga linnaks. Lääne-Berliinist ja Lääne-Saksamaalt saabunud noorte hulka hinnati ligi poolesaja tuhandega. Peale spordisaalide, koolide ühiselamute ja telkide olid berliinlased festivalist osavõtjate kasutusse andnud 70 200 erakorterit. Kogu transport Berliinis oli festivalist osavõtjatele tasuta.

Festivali organiseerimise idee seisnes selles, et anda kogu Saksamaa noortele võimalus avali-

kult ja vabalt diskuteerida küsimuste üle, mis aitaksid lähendada mõlema Saksa riigi noorsugu.

VAADE MERSEBURGI VANALINNALE.

leida teid ja vorme ühiste ürituste teostamiseks, tihedamalt suhelda omavahel, aidata kaasa pinevuse lõvendamisele Euroopa südames, Diskuteeriti kõikjal — täpavatel, kontsertide vaheajagadel, trammides, bussides jne. Kuni hilisõnne ei lahkunud noored ja vanad Unter der Lindenilt ja Friedrichstrasselt. 15—20 inimest

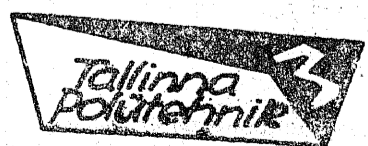
grupis diskuteeriti kõige erinevamate küsimuste: vabaduse mõiste, Saksamaa konföderatsiooni küsimuse, milleks oli vaja ehitada müüri, jne. üle.

Tuhandeid üritusi toimus Berliini kõigis rajoonides. Täpsem olles — kõigi kultuuri- ja spordiürituste bilanss ulatus festivali ajal 1304-ni. Tantsiti ja lauldi

sanderplazil, kus Bruno Apitz ja Buchenwaldi laps Stefan-Jerzy Zweig andsid autogramme. Ja jälle vaieldi seal hilisõnne kirjanduse ja poliitika üle.

Festival lõppes piduliku miitinguga Marxi—Engelsi väljakul. Ja kui kõnelema asus Walter Ulbricht, skandeerisid sajad tuhanded noored tervitusi valitsuse ja tema esimehe Walter Ulbrichti auku. See oli ülev vaatepilt. Mida võisid küll mõeldad need kümnend tuhanded Lääne-Saksamaa ja Lääne-Berliini noored, kellele päevast-päeva oli sisendatud hirmu ja õudust nn. «Ulbrichti režiimi» vastu, mille all pidi «vaevlema» Saksa Demokraatliku Vabariigi noorsugu? Miiting lõppes ilutulestikuga. Sellist tulevärki polevat Berliinis kunagi varem nähtud.

Veetnud veidi üle kolmveerandi aasta Saksa DV-s, jäi mulle hea mulje sakslaste töökestusest ja täpsusest. Paistab see silma igas eluvalduses, söögiaegades, bussides, trammides ja rongide liikumises, töötamisel tehaistes või laboratooriumides jne. Töökusest üliõpilaste juures oli juttu juba eespool. Ei jääda ootama eksamissessiooni, et siis konspektid kätte võtta ja kiiruga endale midagi «sisse lugeda». Oige sügavaid teadmisi saab ainult püsivalt ja visalt töötades.

hilisõnne. Raske oli valida üritust, millest osa võtta. Näiteks festivali esimesel päeval programmis olid teatrukontserdid, televisioonisaade «Südamekloppimine tasuta», revüü «Kuldne seitse», «Noorus — tempo — noodid» Lustgarteni vabaõhupooriumil. Kirjanduse festival oli Alek-

KUNSTIARVADAL ARMEENIAS E. VAAKS

1. Hajastan¹, Jerevan.
Masis².

Sinakasroheline õõvalguus helkleb pargipuude võrades. Ohk on kuiv, tema puudutus meeldivalt pehme ja soe. Silmapiirini tuled — ühed väljakutsuvalt eredad, teised koduselt soojad, taamal hoopis tagasihoidlikult õõsehääbuvad. Kuskil seai helkleva loori taga tukub majesteetlik Masis — Armeenia sümbol ja südamevalu.

Masis... See nimi kõlab nagu vaikne palve, sellesse on peidetud harras imetus ja tagasihoidlik uhkus. Masis — näib sosisevat üksik mägedes ringiuitav tuulehoog.

Masis... Me nägime teda esmakordselt läbi lennukiakna, nägime lennujaama betoonväljakult läbi lillesülemite ja naeratusete, nägime loojuva päikese viimastest kiirtest. Ja tervitame teda koos ärkava maaga.

Masis... Ta vallutas esimesena meie südameid.

Pikkamööda ja vaikselt kaovad tumedad kujud «Sevani» viimase korruse rõduelt. Rohekas valgus ja sinakad varjud. Taamal violetne linik. Summutatud hääled. Kellegi aeglased sammud kõnniteel. Lakkamatult heliseb lõunamaa õõsilfoonina, mahe-dam meie tirtsude põhjamaiselt kargest musitseerimisest...

...Ristteel kiunatavad pidurid... Hotelli eest tormab mõrastes minema «Volga»... Temperament!

Oleme Armeenias, Jerevanis. On lõpmatult tore tunne!

2. Minevikus, tänapäevas ja liikluskeerises.

Meid on 47 isetegevuslast: naisansambel «Sõprus», meesansambel «Lauluväljed», instrumentaalansambel, tantsuansambel «Kuljus», kaks solisti, üks helilooja ja üks delegatsioonijuht. Me oleme puhanud, söönud, täis energiat ja valmis tungima Armeenia minevikku ning kui tarvis, tõusma taas kaasa aja pinnale. Selleks on meie käsutuses kolm väheldast autobussi: sinine, punane, roheline.

Nende roolide taga istuvad tõmmud rahuliku ilmega juhid, kes Armeenias mõistetava loomulikkusega ei hooli ei liikluseeskirjadest ega autoinspektori-

test, kes aeg-ajalt signaalide hülilates metsikut võidukihutamist harrastavad, kes liikluskorraldusse sattudes ei vanna, ei sõima, ei ähvarda, vaid külma rahuga kätt signaalimupul hoides ümmiku lahtihargnemist ootavad.

Meiega koos peolauas istudes nad ei pruugi küll alkohoolseid jookke, kuid konjakiga «kõven-datud» limonaadil lastakse hea maitsta. Kui ees seisab ligi 100, kilomeetriline öine reis mägitel, siis on parem mitte olla sellise degusteerimise turnistajaks. Ik-kagi on kergem minna surma ilma selle süngel eelamusega!

Ette rutates olgu öeldud, et kõik lõppes siiski õnnelikult. Kuigi üht pärast sellist degusteerimist «Termini» autopargi lau-lumehed pidid kolmel korral kuristiku serval balansseerides oma maise elu üle veidi põhjalikumalt järele mõtlema. Seekord neljandast närviproovist loobuti ja bussijuhi koha päris meie kollektiivi «kuldräakija» Udo, kes õise mägiõisi võidukalt lõpetas.

Nüüd aga väike ülevaade Jerevani ja selle ümbruskonna vaatamisväärsustest. Juba algul saan aru, et need üksikud kiiruga tehtud märgimed ei suuda päästa olukorda — kodus tuleb pöörduda põhjalikumate allikate poole — ja seepärast jätan sulle taskuraamatuga rahule. Nii ongi vist õigem, sest vaadata maksab ka.

Seal ta ongi — Materadaran — armeenia kultuuri varamu, seisab rangena ja pidulikuna kõr-gel mäeveerul. Siin säilitatakse hindamatuid aardeid, mis on loodud ajavahemikul V—XVIII sajandini. 15 000 armeeniakeelset käsikirja ning ligi 700 käsikirja teistes keeltes on varjul selle hoone seinte vahel, kogutud ja säilitatud pooleteise aastatuhan-de vältel. Kõik räägib siin sa-jandite keeles. Iga väljapanek — terve varandus. Iga väljapaneku, iga käsikirja taga — pikad aastakümned tööd tuhmi valguse käes, külmades kivikongides. See on hümn Inimesele!

¹ Hajastan — Armeenia.

² Masis — Ararat, asub praegu Türgi poolt anastatud põlisel Armeenia territooriumil.

(Järgneb.)

KOGU MAAILM ON ÜKS — TOKIO OLÜMPIA

KAS TEATE, ET...

— NSV Liidu olümpiakoondises Tokios esineb meie instituudi kasvandik ALEKSANDER TSUTSELOV, kes lõpetas laeva-remondi teaduskonna 1959. a.

— NSV Liidu olümpiadelegatsiooni koosseisus on ka meie instituudi majandusteaduskonna lõpetaja, Eesti Raadio reporter Gunnar Hololei.

— TPI õppejõudude korvpallimeeskond (TPI III) võitis Valgas kohaliku «Kalevi» (43:29) ja on nüüd vabariigi 16 parema hulgas. Kui õnnestuks võita järgmine vastane — Rapla koondis, siis tuleks õppejõududele vastu ENSV meistermeeskond TPI II!

— lähemal ajal organiseerib TPI Spordiklubi sulgpalli kursused algajatele. Registreerida spordiklubis hiljemalt 20. oktoobriks.

— et kõige rohkem on parandatud instituudi vasaraheite rekordit, kokku 23 korda. 1950. a. Hugo Rausberg 25.77, 1964. a. Adu Kreveld 60.53.

Kui võrrelda käesoleval olümpiaaastal TPI kergejõustikurekordide 1947. a. Eesti NSV kergejõustikurekordidega, siis märkame, et meie instituudi sportlaste saavutused ületavad suuremal osal aladel tolleaegseid rekordeid. Ületamatuks on jäänud meeste odavise, kümnevõistlus, kuulitõuge ja kaugushüpe. Kui aga arvata meie kehalse kasvatus ja spordikateedri õppejõu R. Toomsalu 1937. aastal saavutatud 7.415 kaugushüppes ka TPI rekordiks, siis jääb järgi ainult kaks ala, mida pole suudetud ületada. Naised jäävad aga maha ainult kaugushüppes. Kõige suurem progress on olnud järgmistel aladel:

teivashüppes — meie rekord 4.50 — 1947. a. ENSV rekord 4.02, 400 m jooks — 48,6 — 50,0, 20 km käimine — 1:37.51,0 1:59.24,4, vasaraheide — 60.53 55.78, naiste odavise — 43.16 37.37.

Kui kiire on olnud kergejõustiku areng meie vabariigis näitab kasvõi seegi, et meie instituudi tänastest kergejõustiku rekorditest, millest enamuses kõik ületavad 1947. a. ENSV rekordid, kuulub praeguste vabariigi tiptulemuste hulka ainult 2 — L. Häršingu naiste 100 ja 200 m jooks.

Huvitav on veel see, et 1948. a. Londoni olümpiamängudel oleksid paljud meie rekordid kindlustanud kuldmedali.

Näiteks võitis Londonis meeste kõrgushüppe austraallane Winter 1.98-ga (meie rekord 2.00), vasaraheite ungarlane Nemeth 56.09-ga (60.53), naiste 100 m jooks võideti ajaga 11,9 (11,6) jne....

SEEKORD KAOTASIME

28. septembri hommikul istus Tallinn—Minsk kiirrongi grupp kergejõustiklasi, taskus piletid Jonova jaamani. Vaevalt jõudime süüa kerge lõunasöögi mugavas restoran-vagunis, kui kribinal-kribinal kompsud maha fiiberhüppeteivad aknast välja... ja rong tormas edasi Minski poole!

Jaama ees KPI buss. Hästi organiseeritud! Peagi oleme Kaug-nases.

29. sept. Traditsiooniline võistlus KPI—TPI. Tuleval aastal saab täis kümme aastat esimesest võistlusest kergejõustikus leedulastega. Seekordne võistlus oli väga tasavägine. Kui leedulaste võistkonda esindas 5 meistersportlast, siis meil oli vastu panna vaid üks. Kuid selle eest võitlesid kõik kollektiivselt ja alles viimase kahe alaga pidime neile alla vanduma (66:72). Keda tõsta esile — J. Liigand 100 m ajaga 10,9 ja kaugushüppes 7.06 ja esikoht 4x100 m, seega kollektiivne võitja! Uue TPI rekordi kuulitõukes tulemusena 15.78 püstitas ehitusteaduskonna üliõpilane R. Päll. Seejuures ebaõnnestus kõige napimalt üks 16-meetriline tõuge. A. Eljas võitis 1000 m jooksus Leedu kolmandat, see oli ka hinnatav saavutus. J. Karu ületas teibaga 4.30, kusjuures meistersportlase (4.40) normatiivist jäi napilt puudu. Leedulastele tõid võitja nende heitjad-tõukajad. Näiteks A. Baltusnikase 55 m ketta-kaarele ei suutnud meie konkurentsi pakkuda, olgugi et R. Päll püstitas isikliku rekordi.

Järgmisel aastal, meie traditsiooniliste võistluste juubelil aastal võtame leedulasi vastu Mustamäe uuel staadionil. Selleks peame aga kõik käed külge lööma, et staadion valmiks järjelmiseks hooajaks. Esmakordselt kaotuse sellel aastal muudame võiduks meie uuel staadionil!

Ü. ITER

Meistersportlane, EE-52

SA NÕUAD,

et tänavad oleksid puhtad. Su enda loobitud prahist.

Kuid kas oma kodu aled lahti saanud lutikaist?

20. sajandi 64. aastal.

* * *

Oleme rõõmsad, leides tänavalt 10 kopikat. Raha.

Kuid kümmed minutid lebavad meie ümber, meie jalus — me ei võta neid. Aeg. 10 minutit surematust. Mida ei saa osta ka miljoni 10 kopika eest. Läheme mööda. Me isegi ei tea, millest.

Teeme dieeti, et sülitame leitud rahale.

V. POHLA

ARVESTUSEL

Õppejõud üliõpilase tööd läbi vaadates: Jälle on teil samad vead! Millal te neist kord lahti saate?

Üliõpilane: Kuidas ma saaksin ilma vigadeta läbi ajada? Vigadest ju õpitakse!

RAUDNE LOOGIKA

Eksami eel pöördus dotsent sõbralikult üliõpilase poole: «Eksam, see on nagu teatrietendus. Teie olete näitleja, mina vaataja.»

«Suurepärase,» rõõmustas üliõpilane. «Ma kutsun kohe süf-lööri.»

GEODEESIA EKSAAMIL

Õppejõud üliõpilasele: Määrake kindlaks vahemaa minu ja järgmise posti vahel.

«Ettekandja, mulle näib, et see biifsteek on väga väike!»
«Ärge muretsege, palun. Küll te varsti näete isegi, kui kaua te seda süüa saate.»

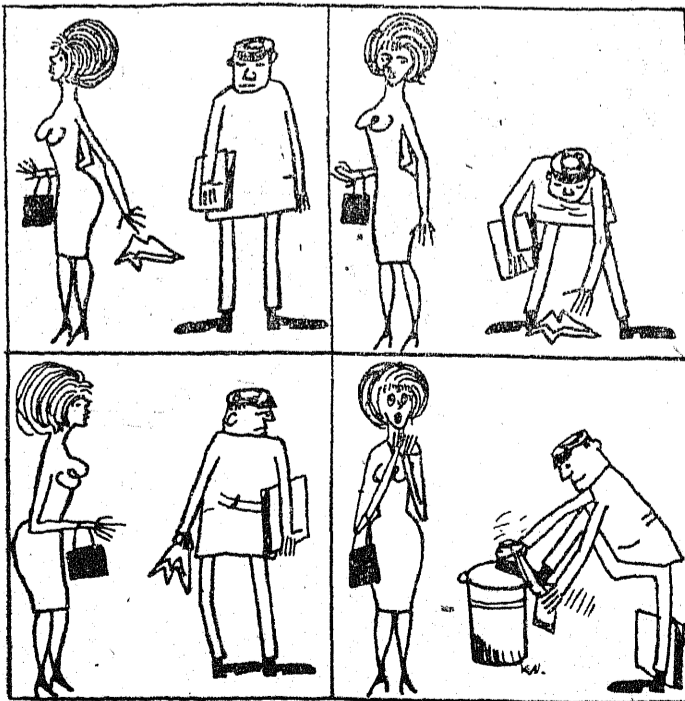
«Te töite mulle kümme vähki, kuid ühelgi ei ole sõrgu. Milles on asi?»

«Hm, vaadake, meil hoitakse vähke akvaariumis, kus nad omavahel kaklevad.»

«Tore, tooge mulle siis palun kümme võitjat!»

HUUMORIT

K. VOOLU karikatuur

TUDENG OVA

On minul sõbrake hellemast hellem...

MILVI TÜR
TAAVI KORIS

IMBI TARVAS
ENNO KÖSTNER

TIHU LAMBAKAHAR
RAIVO KAUBER

INNA GRAHV
AGO KONGAS

AILI KRISTAL
TÖNU VIIDALEPP

Önnitlevad
rühmakaaslased.

JUDITH WITTENBERGER
OLEV LÖHMUS.

Önnitleb TM-97.

Toimetaja V. KALPUS

Organ парткома, ректората, комитет ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.

Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42 Hind 2 kop. Tellimise nr. 3074

MB-08734